

#CATALUNYALLIBERTAT**L'OPINIÓ
DELS EXPERTS****Joan B. Casas**

Llicenciat en ciències econòmiques i empresarials. Doctor en economia financera i comptabilitat. És auditor de comptes i exmembre del Cos Superior d'Administració Pública, i ha exercit de professor a la UAB. És autor dels llibres: 'Direcció i estratègia. Notes per a una direcció empresarial de futur' i 'EURAM: centre o perifèria? Una perspectiva econòmica', i coautor de 'Manual de Auditoria del Sector Públic'.

Una base econòmica sòlida

Turistes a Calella aquest estiu. El turisme ha de contribuir a consolidar la solidesa de l'economia catalana ■ QUIM PUIG

La competitivitat d'una economia depèn essencialment de la solidesa, diversificació i capacitat d'adaptació dels seus sectors econòmics, factors que estan presents, en diferent grau, en l'estructura econòmica catalana. La base econòmica és sòlida, però no és menys cert que mantenir la capacitat competitiva obliga a una permanent adaptació a l'allau d'innovacions disruptives, especialment tecnològiques, que sacsegen regularment els mercats.

En aquest context, les fortaleces i febleses de l'economia catalana es podrien resumir en els següents punts:

1) Catalunya és un referent internacional en l'àmbit del turisme i de l'oci, amb unes xifres sectorials que ens situen en una posició clara de lideratge. Els avantatges competitius de l'oferta són innegables i, per tant, amb les polítiques adequades, aquest sector

ha de contribuir també en el futur a consolidar la solidesa de l'economia catalana. El fet de reconèixer les importants fortaleces del sector no ens ha de permetre ignorar les seves febleses. En concret, les externalitats negatives (costos que suporta la societat) de la massificació, el risc de deteriorament de la imatge a escala internacional i, finalment i a diferència del que es dona ara, un sector eficient i integrat en una societat i economia modernes ha de generar uns llocs de treball professionalitzats, estables i amb retribucions dignes.

2) Catalunya es va incorporar aviat a la revolució industrial. Des de llavors hem estat una economia de base industrial i, tot i que els efectes de la darrera crisi han fet disminuir el seu pes directe, encara avui la seva participació en el PIB (s'acosta al 20%) ens reflecteix una economia industrialitzada. Les economies indus-

trials generen llocs de treball qualificats, impulsen els serveis i són les causants de la majoria de les innovacions que milloren la nostra qualitat de vida. El sector industrial català ha de continuar la seva internacionalització i obertura (13.000 empreses exporten avui regularment) i ha d'incrementar la dimensió de les seves empreses, però parteix d'una estructura diversificada, amb subsectors oberts i competitius (automòbil, agroalimentari, químic, moda...) que justifiquen una aposta decidida pel sector.

3) Que malgrat la inexistència d'instruments idonis Catalunya presenti uns resultats notables en l'àmbit de la recerca bàsica (quarta posició a l'Espai Europeu de Recerca), amb una important xarxa d'entitats, algunes d'elles de primer ordre mundial (Institut Català de Fotònica, Centre de Regulació Genòmica, Institut Català d'Investigació Química...) ens

permet afirmar que la pertinença a un sector estratègic com el de l'economia del coneixement està ben enfocada. Per la seva importància cal de tota manera ser molt conscients de les debilitats i amenaces que graviten sobre el sector, entre les quals la limitació

L'economia catalana està en condicions d'afrontar i superar els grans reptes de futur i millorar, per tant, els seus nivells de benestar

de recursos econòmics (vital en la fase inicial dels projectes), la insuficient incorporació del coneixement que es genera a l'empresa, i la inadequació dels models de governança (condicionats per una visió publicoadministrativa de la gestió) en serien les més re-

levantes.

4) El model europeu d'estat del benestar constitueix, de la mà bàsicament de la salut i l'educació, un element indestriable de les seves economies. La cobertura pública d'aquests serveis, amb una participació important en els pressupostos públics i també en el PIB, converteix les polítiques públiques sectorials en agents actius de la competitivitat i equitat del sistema econòmic. Els resultats del model a Catalunya són equiparables als obtinguts en els països més desenvolupats del nostre entorn, tot i dedicar-hi menys recursos i haver sofert reduccions importants com a conseqüència dels ajustos pressupostaris derivats de la crisi. Els bons resultats, que han estat determinants per la cohesió social, per projectar-se al futur necessitaran una adaptació del model (inspirat en la col·laboració publicoprivada) i un increment dels recursos que permetin retribuir l'esforç efectuat pel conjunt del sistema en aquests anys de restriccions pressupostàries.

5) Uns quants sectors presenten grans potencialitats o bé han fet un important esforç de modernització. A títol d'exemple del primer grup, en destacaríem el sector logístic, que amb una adequada política d'infraestructures (el corredor mediterrani com a més emblemàtica) permetria aprofitar la privilegiada situació geogràfica de Catalunya. El sector financer, tot i que actualment el seu pes es correspon de fet amb el de l'economia catalana, podria reforçar-se si és capaç d'adaptar-se als grans canvis que el transformaran en els pròxims anys. El sector primari cal admetre que no veu recompensat l'esforç de modernització de les explotacions i que segurament hauria d'enfortir el seu poder de negociació.

Amb polítiques, instruments i ambició del conjunt de la societat tot indica que l'economia catalana està en condicions d'afrontar i superar els grans reptes de futur i millorar, per tant, els seus nivells de benestar.

Què preguntaries als experts?

Si tens alguna pregunta per plantejar als experts en economia, els la pots fer arribar a través de www.elpuntavui.cat. A l'edició digital d'El Punt Avui trobaràs un formulari per adreçar-los les preguntes, així com les respostes.

I DEMÀ Oriol Amat**El dèficit fiscal de Catalunya**